

En nye Visse
om

Jule = Aftens Foyde
i Kiöbenhavn 1771.

[Trodly: 1772.

V box 31:912

En
Seve Biise

om

Suule=Aftens Seyde

i Kiøbenhavn

1771.

Synges som:

Nu have vi soiret saa længe etc.

✻✻✻✻✻✻✻✻
Vivat
Christian
den
Evende!
✻✻✻✻✻✻✻✻

[Thiem] Troft Mar 1772.

V box 31:912

I.

Lys, Nordmænd! hvad fik vi at høre:
Vi skal nu ey meer giøre Bagt
Paa Slottet; Det Tydske skal giøre,
Vor Skiebne er os forelagt:
Vi blant de Gevorbne skal stikkes,
Det ulmer i Nordmandens Bryst,
Men forend vi med dem indstikkes,
Vi forud vil vove en Dyst.

2.

Vor Oberst har os alt aftakket,
Berømt os for Troskab og Flid,
Vi har og med Laare ham takket,
Som altid var mod os saa blid;
Dog kan vi os ikke beqvemme
At vælgæ en ringere Post,
Langt heller saa vandrer vi hienne
Til Norge i Kuld og i Frost.

3. Har

3.

Har Nordmænd ey skrækket de Britter
Fordum i de Engellske Tog?
De Franske jo for dem og jitrer,
Da de Normandiet indtog?
Ja! Tydskland de har og besøget,
Dg viist de har Mod i sit Bryst.
For os har de Tydske nu spøget,
Dg søgt vores Ruin med Lyst.

4.

Men denne Lyst bør vi nu tæmme;
Kom Nordmænd! og viser jer Kløgt!
Mon vi ey de Tydske kan skræmme,
Dg denem indjage lidt Fregt?
De tænker nu os at vil tringe,
Som søger en ærlig Afstæed;
Vor Sag vi for Kongen vil bringe,
Han derfor ey blive kand vreed.

5.

Griff Nordmænd! til Slottet nu haster,
At tale med Konningen Selv;
De giorte Tilbud vi forkaster,
Dg siige vil svare Farvel.
Saaer vi ikke Kongen i Tale,
Det giælde skal Liv eller Død;
Ey Nordmænd skal segne i Dvale
For Höll og for Teufels Udsted.

6. Alt

6.
Alt færdig de vare paa Bagten,
Enhver stod parat paa sin Post,
De Norske dog lærte dem Tacten,
Dg gav dem modbydelig Kost.
En Herrold blev til dem udsendet,
Men de vil ey lystre hans Snak,
Til Kongen selv har de sig vendet,
Hans Løfte modtog de med Tak.

7.
Hvi skielver du stakkels Hr. Græve,
For Nordmænders ringe Antal?
Dig skrammer den knyttede Næve
Dg alt hvad de byder til sabel;
De kom med Bajonetten paa Flinten,
Dg vil flux til Kongen indgaae;
Her hjælper ey Udflugt og Finten,
De Norske sin Fremgang maa faae!

8.
Ak, Himmel! hvad er det de vove?
De gjør jo forbausende Skrit?
Liv-Bagten tog Affkeed fra Hove,
Dg gjorde sin sidste Bist. —
Din Skare for dem maa da bukke,
Ey Slots-Porten for dem kan staae,
Wil I ikke Porten oplukke,
Da Steene den aabnet skal faae.

9. So

9.
Sog Græve dig et andet Sæde,
Bliv ikke paa Christiansborg,
Thi ellers du vissnok vil aræde
Dg føle en nagende Sorg;
Du mindes de kække Matroser,
Som endog til Hirschholm udgik,
Du ey deres Dristighed roser,
Af Kongen de Tillæg dog fik.

10.
Nu raabte din Skare paa Ganden?
Mon han nogen Skade jer gjør?
Jer skader langt mere Nordmanden,
Som eder anfalder nu tør,
En Officier lar sig tilsynne
Til Hest, og med skrækkende Ord,
Han bander, med Eder han lyner,
Med Pidsken han gjøre vil Nord.

11.
Han skielder, han truer og larmer:
Der Tøffel! hvad er det I vil?
I Hunde for meget os harmer —
Her blev da et buldrende Spil:
En Nordmand tog sex af de Skale,
Med Næven han vriste dem bort,
Af Skræk faldt de andre i Dvale,
De Norske med Fynden soer fort.

12.

12.
Kort: Bagten for dem maatte vige,
Paa Slots-Gaarden træder de ind:
Har man vel før hørt slige Krige?
Mon de ey er rasende blind?
Men see! de vandt Seyer med Vre,
Dg node en værdig Afsskeed;
Selv Kongen dem naadig vil være,
De gik ifra Slottet med Fred.

13.
Da Slots-Bagten dem ey kan holde,
En mindre Bagt viiser sin Magt:
Men disse maat Næve-Slag tolde,
Dg Nordmanden gjør dem forsagt,
Deres Brødre, som disse har grebet,
De ogsaa af Bagten udtog,
Ihi Kongen med Fred dem bebrevet,
Dg om sig som Løver de slog.

14.
Liv-Bagten foer frem i sin Tver,
Matrosen og stødte til dem,
Som Benner Forsikring de giver:
De vil dem nu hielpe med Klem;
De veed, dem har Ret med at fare,
Dg havne vil Nordmænds Fortræd,
Men disse til hine dog svare:
Os Kongen alt givet har Ret.

15.

15.
Derpaa syntes Fjenden at stilles,
Dg Drikke og Mad blev dem sendt,
Paa Fryds-Instrumenter der spilles:
At Fjenden blev lykkelig endt.
Graahærded' tog Deel i den Glæde,
Dg raabte: Vivat Christian!
Ja, Mængden Halleluja quædde,
Te Deum udsunget hver Mand.

16.
Stor Opfigt det gjorde i Staden,
Jουλ-Aften var mange forsagt;
Hr. Græven kom da ey paa Gaden;
Han frøgtet for Normandens Magt,
I Skjul han da kryber, og ventet
Af Nordmænd ey saadan Opstand,
Som alle den Roes har fortienet:
De alle stod fast som een Mand.

17.
Det Godt er, at Tordenen bromser,
Skal Lande af Trold ey forgaae;
Hvor meget end Ondskaben skumler,
For Sandhed den vige dog maae.
Sandt! Lovens Folk haver en Lyde:
Sin Hensigt de have vil frem;
Dg derfor tør ofte udbrøde,
At vinde sin Willie med Klem.

18

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
10 .mm
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

